

Evden ayrılıp şehre gittiğim gün

Den dagen eg drog heimanfrå for å dra til byen

- Lesley Koyi, Ursula Nafula
- Brian Wambi
- Leyla Tekül
- tyrkisk / nynorsk
- nivå 3

Köyümdeki küçük otobüs durağı insanlar ve tıklım tıklım dolu otobüslerle dolmuştu. Yerlerde hâlâ yüklenecek bir sürü şey vardı. Muavinler bağırarak otobüslerin gidecekleri yerleri söylüyorlardı.

...

Den vesle busstasjonen i landsbyen min var travel og stappfull av bussar. På bakken var det fleire ting som skulle lastast. Medhjelparane ropte namna på stadane dit bussane gjekk.

“Şehre gidiyor! Şehre gidiyor! Batıya gidiyoor!”
diye bağırdığını duydum bir muavinin. Binmek
istediğim otobüs işte bu otobüstü.

...

“Byen! Byen! Vestover!” høyrde eg ein
medhjelpar ropa. Det var bussen eg måtte ta.

Şehir otobüsü dolu olduğu halde insanlar hala itiş kakış binmeye çalışıyordu. Bazıları bavullarını otobüsün altına yerleştiriyordu. Bir kısmı da eşyalarını otobüsün içindeki raflara koyuyordu.

...

Bussen til byen var nesten full, men fleire folk dytta for å koma om bord. Nokre plasserte bagasjen sin i bagasjerommet under bussen. Andre la han på hyllene inne i bussen.

Yeni yolcular biletlerini kestirip kalabalık otobüste oturacak yer arıyordu. Çocuklu anneler onların uzun yolculuk için rahatça oturmasına çalışıyordu.

...

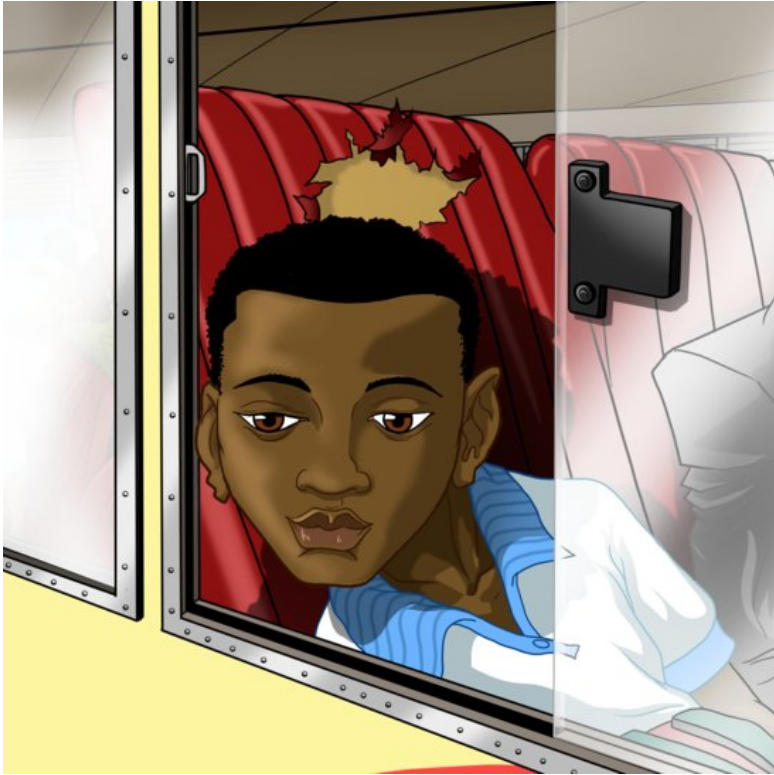
Nye passasjerar klamra seg til billettane sine medan dei såg etter ein stad å sitja sidan det var trongt om plassen. Kvinner med unge born la til rette for dei så dei skulle få det behageleg under den lange reisa.

Ben pencere kenarında bir yere sıkıştım. Yanımda oturan kişi elindeki yeşil naylon torbayı sımsıkı tutuyordu. Ayaklarında sandalet sırtında eski bir palto vardı ve oldukça sinirli görünüyordu.

...

Eg pressa meg inn ved sida av eit vindaug.
Personen som sat ved sida av meg heldt hardt
om ein grøn plastpose. Han hadde på seg gamle
sandalar, ein utsliten frakk, og han såg nervøs ut.

Camdan dışarı baktım ve doğup büyüdüğüm köyümden ayrıldığımın iyice farkına vardım. Büyük şehre gidiyordum.

...

Eg såg ut av bussen og innsåg at eg var i ferd med å forlata landsbyen min, staden der eg hadde vakse opp. Eg skulle dra til den store byen.

Otobüsün yüklenme işi bitmiş bütün yolcular yerlerine oturmuştu. Bazı satıcılar mallarını satmak için otobüse girmişlerdi. Her biri ne satıyorsa bağıra bağıra pazarlıyordu. Ettikleri laflar çok komikti.

...

Lastinga av bagasjen var ferdig og alle passasjerane hadde sett seg. Gateseljarar pressa seg enno inn i bussen for å selja varene sine til passasjerane. Alle ropte namna på det dei hadde til sals. Eg syntest orda høyrdest merkelege ut.

Bir kaç yolcu içecek aldı, diğerleri ufak çerezler alıp yemeğe başladı. Benim gibi parası olmayanlar ise sadece onları izliyordu.

...

Nokre få passasjerar kjøpte noko å drikka, andre kjøpte små snacks som dei byrja å tygga på. Dei som ikkje hadde nokre pengar, som eg, berre såg på.

Bu işlemler otobüs kalkma işareti olarak korna çalınca kesildi. Muavinler bağırarak satıcıların otobüsten inmesini söylediler.

...

Desse aktivitetane vart avbrotne av tutinga til bussen, eit teikn på at vi var klare til å dra. Ein medhjelpar ropte at gateseljarane måtte koma seg ut.

Satıcılar birbirini ite kaka otobüsten çıktılar. Bir kısmı yolculara para üstü iade etti. Bazıları da son dakikada bir şeyler daha satmaya çalıştılar.

...

Gateseljarar dytta kvarandre for å koma seg ut av bussen. Nokre gav tilbake vekslepengar til dei reisande. Andre freista i siste liten å selja nokre fleire varer.

Otobüs duraktan ayrılığında, ben otobüsten dışarı baktım. Bir daha köyümü görebilecek miyim diye düşündüm.

...

I det bussen forlét busstasjonen, stira eg ut av vindaugget. Eg lurte på om eg nokosinne skulle koma tilbake til landsbyen min igjen.

Yolculuk ilerledikçe otobüsün içi iyice sıcaklaştı.
Ben de gözlerimi kapatıp uyumaya çalıştım.

...

Etter kvart som reisa heldt fram vart det veldig
varmt i bussen. Eg lukka auga og håpte å få sova.

Ama aklım hep köyümde idi. Annem güvende olacak mıydı? Tavşanlarım yeterli para getirecek miydi? Kardeşim ektiğim ağaç tohumlarımı sulamayı hatırlayacak mıydı?

...

Men tankane mine vandra heim. Kjem mor mi til å verta trygg? Kjem kaninane mine til å innbringe nokre pengar? Kjem bror min til å hugsa å vatna dei nyutsprungne trea mine?

Yol sırasında hep amcamın büyük şehirde oturduğu yerin adını aklımda tutmaya çalıştım. Uykuya dalarken bile onu mırıldanıyordum.

...

På vegen lærte eg meg utanåt namnet på staden i den store byen der onkelen min budde. Eg mumla enno då eg fall i søvn.

Dokuz saat sonra, bir vurma gürültüsüyle uyandım. Otobüse vurarak köyüme gitmek isteyen yolcuları çağırıyordı. Hemen küçük torbamı alıp otobüsten indim.

...

Ni timar seinare vakna eg av høglydt banking og roping etter passasjerar som skulle tilbake til landsbyen min. Eg greip fatt i den vesle veska mi og hoppa ut av bussen.

Dönüş yolu için otobüs hızla doluyordu. Az sonra doğuya doğru hareket edecekti. Şimdi benim için en önemli şey amcamın oturduğu yeri aramaya başlamaktı.

...

Bussen som skulle tilbake vart fylt opp fort. Det viktigaste for meg no var å byrja å leita etter huset til onkelen min.

Barnebøker for Norge

barneboker.no

Evden ayrılıp şehre gittiğim gün

Den dagen eg drog heimanfrå for å dra til byen

Skrevet av: Lesley Koyi, Ursula Nafula

Illustret av: Brian Wambi

Oversatt av: Leyla Tekül (tr), Espen Stranger-Johannessen, Martine Rørstad Sand (nn)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).